

PÍSEŇ 0595

Věřme v Boha jednoho

1541/1564

1. Věř-me v Bo-ha jed - no - ho, Pá - na stvo-ře - ní vše - ho, v ně - ho měj-me ví - ru,
Ot - ce vše-mo-hou - cí - ho, Sy - na, Du-cha sva-té - ho, vši-chni bez roz - dí - lu.

Syn se rá - čil vtě - li - ti mo - cí Du - cha sva - té - ho, z Pan - ny se na -

- ro - di - ti pro člo - vě - ka hří - šné - ho, pro člo - vě - ka hří - šné - ho.

2. Proň ráčil pracovati, lání, bití trpěti, na kříži umřítí,
nad peklem zvítěziti a ďábla poraziti, potom z mrtvých vstátí.
Na nebesa vystoupiti dne čtyřicátého, na pravici seděti
/: Boha Otce věčného :/.
3. Věřme v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování,
hříchů všech odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení, věčné potěšení,
kde s anděly po vše věky na Pána patříce, příbytek míti budeme,
amen již zpívajíce a Bohu děkujícíce.

1430, 1517, DEZ 2000